

Grønt gennemskud

I 1987 lykkedes det at redde den californiske kondor fra udryddelse. Som et led i artens fortsatte bevarelse er blyholdig riffelammunition til jagt og regulering nu forbudt i delstaten Californien.

Tekst og foto: Thomas Lindy Nissen

Blacktail-hjortene

Denne og den bedre kendte mule deer-hjort er to hjortearter med samme stamfader. Efter sidste istid blev de to arter separeret af Cascadebjergkæden og har derfor udviklet sig forskelligt. Blacktail-hjorten og mule deer-hjorten findes i hver tre underarter. På den amerikanske vestkyst og på den mexicanske halvø Baja-California findes der således tre underarter af blacktail-hjorte, mens man vest for Cascadebjergene finder tre underarter af mule deer. Blacktail-hjort og mule deer-hjort adskiller sig fra hinanden ved bl.a. halens bredde, hvor blacktail-hjortens er bredere, end det ses hos mule deer-hjorten. Blacktail-hjortens hoved og gevir er mindre end mule deer-hjortens. At kende forskelle på de to arter kan for lægmand være lidt vanskeligt, både når dyrene studeres hver for sig eller hænger monteret på væggen.

JAGT: Den blacktail-hjort, der fouragerer på græsskråningen 500 meter overfor os, er tydeligvis stærk. Kroppsstørrelsen, den grå vinterpels og de massive, fremadrettede stænger med fire topsprosser på hver stang, samt at han er alene – alt sammen viser, at han har nogen alder.

Vi kan ikke komme nærmere, men han græsser roligt ned mod en træbevokset slugt. Når han kommer ned, hvor træerne skjuler ham, har vi tænkt os at rykke.

Inden vi når så langt, ruller tågen dog ind over bjergtoppen og ødelægger chancen. Vi ser ham aldrig igen.

Med "øko-ammo"

Jagten på den eksklusive blacktail-hjort foregår i USA's folkerigeste delstat, Californien. Det progressive politiske system i delstaten synes i højere grad end i nogen anden amerikansk delstat at være med på beatet. Den 1. juli 2019 forbød man således brug af blyholdige riffelprojektiler til både

jagt og regulering. Den blacktail-hjort, vi er efter, skal derfor nedlægges med "øko-ammo".

Den andensidste aften er det lykkedes os at komme tæt på to hjorte, hvoraf den ene bærer et gevir med fire takker på hver stang og øjensprosser på begge. En beslutning skal tages, for hjorten er ikke så stærk, at den vil score de 130 point, med hvilke Safari Klub International (SCI) definerer et toptrofæ, men den er smuk, og situationen er god. Det revir, vi befinder os

i, er et af verdens bedste, når det kommer til jagt på blacktail-hjort, og vi har i løbet af de sidste par dage set mange dyr. De har dog ikke været gamle nok, eller – hvis de har været det – har ikke givet os mulighed for skudafgivelse.

Endelig beslutning

Chancen er i denne situation oplagt, og den største af de to hjorte synes både repræsentativ og smuk. Det står klart, at nedlægger vi ikke noget den

> aften, er der kun en dag tilbage, altså to outtings. Og hvem ved, måske er dyrene ikke aktive i morgen tidlig? Måske er det tåget i hele dalen? Måske blæser det op? Eller måske finder vi bare ikke en skudbar hjort!

Skytten positionerer sig, så han kan afgive skud, skulle en god skudchance opstå, og kort efter kommer hjorten til syne. Muligheden for at vurdere den er perfekt, og den er altså god, men ikke over de 130 SCI-point, som er grænsen for et virkeligt toptrofæ – en beslutning skal tages.

Det er bestemt respektindgydende, når en jæger takker nej til at skyde en mindre hjort i sin søgen efter en stærkere, men som jæger skal man også kende sin besøgstid.

Muligheden for at skaffe ammunition af den grønne type er heldigvis blevet lettere de senere år, og enhver ammunitionsproducent med respekt for sig selv har således en eller flere typer at vælge mellem.

Selvom forbuddet mod blyholdige riffelkugler er møntet på at hjælpe den californiske kondor, er det ligeledes en fordel for kalkungribben.

Man bør glæde sig over hver eneste chance, man bliver budt, og gøre sig seriøse overvejelser hver gang. Jægeren bestemmer sig. Fingeren krummes, hjorten bliver en af endnu få californiske blacktail-hjorte fældet af et kobberbaseret, grønt gennemskud.

Blyfri jagt

Californien er den første amerikanske delstat til at indføre forbud mod blyholdige riffelprojektiler, der gælder

Denne hjort blev senere nedlagt med grøn ammunition, hvilket siden 1. juli 2019 har været et krav til jagt og regulering i delstaten Californien.

både på offentligt og privat land. Myndighederne ønsker at sikre Nordamerikas største landlevende fugl, den californiske kondors, fremtidige eksistens. Man mener, at arten kan være truet af fouragering på kadavere eller indvolde fra dyr anskudt eller nedlagt med blyholdige kugler. Antallet af kondorer er da også faldet dramatisk i det 20. århundrede på grund af bl.a. krybskytteri, blyforgiftning og ødelæggelse af levesteder.

I 1987 indfangede man jævnfør en statslig bevaringsplan i USA de – på det tidspunkt – resterende 22 vilde kondorer. Fuglene blev placeret i San Diego Zoo Safari Park og Los Angeles Zoo, hvor de begyndte at yngle i fangenskab. I begyndelsen af 1991 satte man atter kondorer ud i det fri, men den californiske kondor er stadig en af verdens sjældneste fuglearter. I maj 2012 var bestanden oppe på 405 kondorer, heraf 226 vildtlevende og resten i fangenskab. Kondoren, der findes i bl.a. Arizona, Utah og Californien, spiller en vigtig rolle i adskillige indianske myter, hvorfor fuglen også har stor betydning for mange indianske folk.

Blyholdige haglpatroner til jagt er nu også forbudt i Californien.
tln@jagtrejsefeber.dk

Læs i næste nummer

Forsvaret og Jæger har i fællesskab foranstaltet en stor test af det blyfrie riffelammunition, som i dag findes på det danske marked.

Med det nylige forbud mod blyholdige riffelkugler er Californien blevet et grønnere sted at leve for dyr såvel som mennesker.

Aurora

60x268